

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/122/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915000216
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6915000216.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavojka Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 18. novembra 2015, v trestnej veci obžalovaného O. B., pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného O. B., proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 24.09.2015, sp.zn. OT/73/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaného O. B., nar. XX.XX.XXXX v C., okres F. Z., podľa § 321 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 54 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 160 (stošesťdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 1,3 Tr. zák. je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu a vykonávať ho je povinný vo svojom voľnom čase a bez nároku na odmenu.

Podľa § 51 ods. 1 písm. b) Tr. zák. mu u k l a d á obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas výkonu trestu povinnej práce.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. mu u k l a d á povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

odôvodnenie:

Okresný súd Rimavská Sobota uznal označeným rozsudkom zo dňa 24.09.2015 obžalovaného O. B. vinným zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

29.08.2015 o 06,27 h v priestoroch čakárne autobusovej stanice SAD v Rimavskej Sobote, na Železničnej ulici pod vplyvom alkoholu po tom, čo bol hliadkou Obvodného oddelenia PZ Rimavská Sobota v zložení veliteľ hliadky A.. A. S., T.:XXX XXX a člen hliadky D.. L.. U. S., T.: XXX XXX, ktorá preverovala podozrenie zo spáchania priestupku proti verejnému poriadku v priestoroch čakárne, bol spolu s dvoma ďalšími osobami upozornený na dodržiavanie verejného poriadku a na výzvu policajtov, následne všetci opustili priestory čakárne, pričom po chvíli sa O. B. sám vrátil späť do čakárne, kde aj napriek výzve pracovníka SBS si sadol na lavičku a na opätovnú riadnu výzvu hliadky PZ, aby opustil priestory čakárne, reagoval slovami, že nech vypadnú a že nech ho skúsia vyviešť von, na čo ho hliadka PZ vyzvala, aby opustil priestor čakárne s tým, že ak neuposlúchne ich výzvu, môžu byť voči nemu

použitie donucovacie prostriedky, na čo obvinený nereagoval, kedy pristúpila hliadka PZ k nemu, kde ho chytili za ruky a zodvihli z lavičky, kedy sa im vytrhol a na nstržm. L.. U. S. stojaceho pri jeho pravej ruke sa zahnal rukou a chcel ho trafiť do tváre, pričom ho trafiť do pravého ramena a hrude a druhou rukou sa ho snažil chytiť pod krk, na čo hliadka PZ zareagovala a voči nemu použili hmaty, chvaty, údery sebaobrany a putá, svojím útokom spôsobil nstržm. L.. U. S. zranenia, a to pomliaždenie pleca a ramena, ktoré si vyžiadali dobu liečenia do 7 dní bez spôsobenia materiálnej škody, obžalovaný neudával žiadne zranenie.

Za to obžalovanému O. B. uložil podľa § 323 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere jedného roka. Podľa § 48 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. ho na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný O. B., a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní so stručným zdôvodnením, že také jeho odvolanie smeruje do viny a trestu rozsudku prvostupňového súdu. Následne toto odvolanie zdôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne písomným podaním zo dňa 19.10.2015, ktoré bolo doručené priamo krajskému súdu. V jeho dôvodoch predovšetkým zvýraznil skutočnosť, že nie je pravdou, že by použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa. Preto sa prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zákona nedopustil. Tak ako už uviedol pred sudcom na Okresnom súde v Rimavskej Sobote, nie je pravdou, že by použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a nie je si vedomý, že by svojím konaním spáchal protiprávny čin, ktorý by mal znaky uvedené v Trestnom zákone.

Pravdou je to, že voči nemu boli zo strany verejného činiteľa - L.. U. S. a A. S. použité donucovacie prostriedky bez toho, že by si vopred preverili, či na to bol daný dôvod. Proti použitiu týchto donucovacích prostriedkov voči jeho osobe sa bránil a následne bol spacifikovaný a zbitý zo strany L.. U. S. a A. S., ktorí voči nemu použili hmaty, chvaty, údery a nasilu mu chceli dať putá, tlačili ho tvárou k zemi, pričom ho škrtili, bez toho, že by videli (alebo sa presvedčili), či nejaký trestný čin spáchal. Nestranný súd by mal pri svojom rozhodovaní brať do úvahy všetky dôkazy svedčiace proti, ako aj v prospech obvineného. Súdom by mal objektívne zvážiť všetky dôkazy a výpovede všetkých svedkov. Vyslovil názor, že prvostupňový súd takmer vôbec neprihliadal na jeho výpoveď, ani na výpovede svedkov A. H., A. U., či Y. C., ktorí svedčili v jeho prospech a potvrdili, že nič zlé nerobil. Tiež poukázal na to, že priebeh hlavného pojednávania nebol na súde nahrávaný, preto autentičnosť len zápisnične zaznamenaných výsluchov jednotlivých svedkov nie je možné dodatočne preveriť. Podľa toho, ako okresný súd rozhodol, uveril iba jednostrannej výpovedi L.. U. S. a jeho kolegu A. S., bez toho, že by sa dôkladne oboznámil s kamerovým záznamom, na ktorom je zaznamenané, ako sa skutok v skutočnosti stal. Nikto z vypočutých svedkov nepovedal, že by sa správal zle. To, že driemal na lavici v čakárni autobusovej stanice SAD predsa nemôže byť trestným činom. Okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a v dôsledku uvedených chýb nesprávne rozhodol. V tejto súvislosti podrobne poukázal na obsah svedeckých výpovedí O. A., A. H., M. Z., A. U. a Y. C., ktorí potvrdili, že sa v čakárni SAD nesprával agresívne. Výpoveď svedka L.. U. S. nie je pravdivá, čoho dôkazom je kamerový záznam. Zásah oboch príslušníkov hliadky PZ bol neprimeraný. Nič zlé nerobil a ani nič zlé urobiť nechcel. Okresný súd si bez podstatného dôkazu osvojil verziu poškodeného L.. S. bez toho, že by sa oboznámil s obsahom záznamu z kamerového systému. Nie je pravdivé ani to, čo sa uvádza v hlásení o použití donucovacích prostriedkov, že pri zákroku nedošlo k jeho zraneniu. Pokiaľ navrhoval v konaní pred súdom vykonať dôkaz prehratím kamerového záznamu, taký návrh bol okresným súdom zamietnutý. Okresný súd v odôvodnení rozsudku poukázal na to, že spáchal dva dopravné priestupky a že bol sedemkrát súdne trestaný. Napriek tomu, že bol v minulosti viackrát súdne trestaný, v poslednej dobe sa správal slušne a pracoval. Je síce pravdou, že mu naposledy dňa 21.12.2014 trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 0T/87/2014 bol uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere jedného roka so skúšobnou dobou na jeden rok a tri mesiace a trest zákazu viesť motorové vozidlá na päť rokov, nakoľko viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, avšak samotná táto skutočnosť nemôže byť dôvodom na to aby sa na neho hľadelo ako na páchatel'a trestného činu, ktorý nevykonával a aby bol odsúdený za skutok, ktorý nie je trestným činom. Napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu má podľa jeho názoru, len povahu domnienky a nie je postavené na preukázaných dôkazoch a zisteniach. Vykonané dôkazy nenasvedčujú, že by bol páchatel'om stíhaného trestného činu, ale potvrdzujú, že vypovedal pravdu a skutku uvedeného v napadnutom rozsudku sa nedopustil. Tvrdenia svedka - poškodeného L.. U. S. proti nemu sú len účelové, tendenčné a zavádzajúce a nezakladajú sa na pravde.

Kamerový záznam a svedecké výpovede vypočutých svedkov dosvedčujú, že skutok, z ktorého bol obžalovaný, nie je trestným činom a žiaden trestný čin nespáchal. Odvolateľ tiež poukázal v zmysle § 2 ods. 4 Tr. por. na zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“ a záverom odvolania krajskému súdu navrhol po zrušení rozsudku, aby ho spod obžaloby oslobodil postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por., resp., § 285 písm. c) Tr. por. Alternatívne navrhol po zrušení rozsudku to, aby vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania obžalovaného O. B. podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného bolo síce podané dôvodne, avšak z iných dôvodov, ktoré budú uvedené nižšie. Krajský súd primárne konštatuje, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Žiada sa zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť, pričom aj svoje rozhodnutie, pokiaľ ide o skutkové zistenia, podrobne zdôvodnil v súlade so stavom veci. Pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného, v podrobnostiach krajský súd na tieto dôvody odkazuje, bolo by nadbytočné ich na tomto mieste opakovať, pretože si ich osvojil. Je nutné pripomenúť, že odvolateľom vytykaná skutočnosť, že súd prvého stupňa v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní nevykonal podstatný dôkaz, a to prehratie kamerového záznamu z čakárne autobusovej stanice SAD v Rimavskej Sobote z ranných hodín dňa 29.08.2015, krajský súd už pri rozhodovaní o väzbe odvolateľa dňa 28.10.2015 si pred neverejným zasadnutím, na ktorom bolo rozhodované v tento deň, dôkladne prezrel v senáte celý obsah tohto kamerového záznamu, ktorý sám odvolateľ považoval za podstatný dôkaz a z jeho obsahu zistil, že obžalovaný bol opakovane príslušníkmi PZ vyzývaný, aby opustil priestory čakárne, v prvom prípade takú výzvu uposlúchol, zakrátko sa však do tejto čakárne vrátil a keďže príslušník SBS mal výslovný príkaz z tejto čakárne vykázať ľudí, ktorí boli pod vplyvom alkoholu (v tejto súvislosti je nutné poukázať na obsah svedeckej výpovede O. A.), tento, keďže si nevedel poradiť s obžalovaným, opätovne privolať hliadku PZ, ktorá opäť vyzývala obžalovaného, aby opustil priestor čakárne (hoci ide o kamerový záznam bez zvuku, z postavenia oboch príslušníkov PZ pri obžalovanom je viditeľné, že mu dohovárali), na takú ich výzvu nereagoval, každý z príslušníkov PZ k nemu po chvíli pristúpil z oboch strán a keď sa ho snažili rukami chytiť pod pazuchy s tým, aby ho vyviedli von, vytrhol sa im, zahnal sa rukou na jedného z príslušníkov, mykal sa a až následne boli použité proti nemu hmaty, chvaty a údery a založené putá. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku je pritom zistiteľné, akým spôsobom vypovedali svedkovia A. S. a najmä L. U. S., pričom ani krajský súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by ich výpovede spochybňovala. Okrem svedkov L. U. S., A. S. a O. A. súd prvého stupňa v rámci dokazovania vykonal aj výsluchy svedkov A. H., M. Z., A. U., pričom za splnenia procesných podmienok predpokladaných ust. § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal aj výpoveď svedka Y. C. z prípravného konania a rešpektujúc obsah ust. § 269 Tr. por. prečítal i jednotlivé listinné dôkazy. Na základe takto vykonaného dokazovania potom dospel k správne, nielen skutkovému, ale i právne záveru v tom smere, že obžalovaný zisteným konaním použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa. Nie je rozhodujúce, či v priestoroch čakárne sa správal agresívne pred príchodom polície alebo nie, rozhodujúce je to, že bol pod výrazným vplyvom alkoholu, neuposlúchol výzvu pracovníka SBS a ani zopakovanú výzvu zo strany hliadky PZ.

Pokiaľ ide o úvahy krajského súdu o druhu a výmere trestu, v tejto súvislosti však krajský súd, pokiaľ ide o druh trestu, dospel k odlišnému záveru ako súd prvého stupňa, keď ročný nepodmienečný trest odňatia slobody považoval za neprimerane prísny. Trestný zákon umožňuje páchatelovi prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 Tr. zák. uloženie trestu odňatia slobody od jedného do piatich rokov. Vzhľadom na to, že nedošlo k závažnejšiemu následku a tiež s poukazom na to, že obžalovaný už vykonal v súvislosti s týmto trestným činom väzbu v trvaní takmer troch mesiacov, dospel krajský súd k záveru, že i tento výkon väzby bol pre neho dostatočným ponaučením, aby sa v budúcnosti vyhol akémukoľvek protiprávnemu konaniu, pretože by mohol byť postihnutý nepochybne prísnejšie. Je pravdou, že v minulosti bol už opakovane riešený súdom, najmä však za majetkovú trestnú činnosť a prečinu zanedbania povinnej výživy, naposledy za prečin spáchaný v doprave, na druhej strane však sa žiada zvýrazniť už uvedené, na podklade ktorých skutočností dospel krajský súd k záveru, že uloženie trestu povinnej práce pri strede trestnej sadzby vo výmere 160 hodín

postačí k prevýchove obžalovaného. Navyiac mu uložil aj primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas výkonu trestu povinnej práce, pretože v teraz súdenom prípade sa stíhaného prečinu obžalovaný dopustil pod výrazným vplyvom alkoholu. V tej súvislosti mu zároveň uložil aj konkrétnu povinnosť podrobiť sa programu či už sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Rimavská Sobota, prípadne v súčinnosti s iným odborníkom. Takýto druh trestu mohol obžalovanému uložiť, keďže bol odsúdený za prečin, za ktorý zákon vo svojej sankcii umožňuje uloženie trestu odňatia slobody s hornou hranicou sadzby, neprevyšujúcej päť rokov.

Na podklade odvolania obžalovaného O. B. z naznačených dôvodov rozhodol krajský súd rozsudkom tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil vo výrokoch o uložení treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, pričom vo veci rozhodol sám, spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.